

Що не ги е научила
 Коя вечерь да ѝ идватъ?
 Че дойдоха една вечерь,
 И то бѣше срѣда вечерь,
 Избиха се, изклаха се.
 Че потече хладно кръве,
 Че потече и завлѣче
 Овчаритѣ съ кошаритѣ,
 Орачитѣ съ оралата,
 Жътваритѣ съ сѣрповетѣ,
 Копачитѣ съ мотикитѣ.

Маргита девойка.
 ((Жътварска пѣсень)).

Бавничко

258.

Редъ се редятъ Маргитини снахи,
 Редъ се редятъ за вода да идатъ,
 Редъ се падна Маргита да иде.
 Хитра била Маргитина майка,
 Дръпна ведра, отиде за вода.
 Па срещнала Деянъ добъръ юнакъ.
 — „Добра среща, Маргитина майка,
 Кжде ти е Маргита девойка?“
 Проговаря Маргитина майка:
 — „Маргита е завчера умрѣла,
 Вчера сж я братя погребали,
 Отзарана — снахи опѣяли.“
 — „Дай ми, Боже, Петрови пекове,
 Следъ пекове Иванови мрази,
 Да се спуска гроба отъ камъни,
 Да излѣзе Маргита девойка . . .
 Не лъжи ме, Маргитина мале,
 Маргита е нощесъ при менъ спала,
 Съ гривни ми е ржце прележала,
 Съ гривници ми чело изписала.“